Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY 2008/118/ES

ze dne 16. prosince 2008

o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS

(Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Rady 2010/12/EU ze dne 16. února 2010	L 50	1	27.2.2010

Ve znění:

►**A1**	Smlouva o přistoupení Chorvatska (2012)	L 112	10	24.4.2012

▼B

SMĚRNICE RADY 2008/118/ES

ze dne 16. prosince 2008

o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani ([3]) byla několikrát podstatně pozměněna. Jelikož mají být provedeny další změny, měla by být tato směrnice v zájmu srozumitelnosti nahrazena.

(2) Je třeba, aby podmínky pro výběr spotřební daně ze zboží, na něž se vztahuje směrnice 92/12/EHS (dále jen „zboží podléhající spotřební dani“), zůstaly harmonizovány, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu.

(3) Je vhodné upřesnit zboží podléhající spotřební dani, na něž se vztahuje tato směrnice, a odkázat za tímto účelem na směrnici Rady 92/79/EHS ze dne 19. října 1992 o sbližování daní z cigaret ([4]), směrnici Rady 92/80/EHS ze dne 19. října 1992 o sbližování daní z jiných tabákových výrobků než cigaret ([5]), směrnici Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů ([6]), směrnici Rady 92/84/EHS ze dne 19. října 1992 o sbližování sazeb spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů ([7]), směrnici Rady 95/59/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků ([8]) a směrnici Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny ([9]).

([1]) Stanovisko ze dne 18. listopadu 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([2]) Stanovisko ze dne 22. října 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([3]) Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 8.
([5]) Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 10.
([6]) Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 21.
([7]) Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 29.
([8]) Úř. věst. L 291, 6.12.1995, s. 40.
([9]) Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51.

▼B

(4) Zboží podléhající spotřební dani může ze zvláštních důvodů podléhat i jiným nepřímým daním. V takových případech by však členské státy měly dodržovat některé základní prvky pravidel Společenství týkajících se nepřímých daní, aby nebyl ohrožen prospěšný účinek těchto pravidel.

(5) Aby byl zajištěn volný pohyb, nemělo by zdanění jiného zboží než zboží podléhajícího spotřební dani vést k formalitám při přechodu hranice.

(6) Je nezbytné zajistit uplatňování některých formalit při přepravě zboží podléhajícího spotřební dani z území, která jsou považována za součást celního území Společenství, avšak jsou vyňata z oblasti působnosti této směrnice, na území, která jsou vymezena stejným způsobem a na něž se tato směrnice vztahuje.

(7) Jelikož režimy s podmíněným osvobozením od cla podle nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ([1]), stanoví přiměřené kontroly a uvedené nařízení se vztahuje i na zboží podléhající spotřební dani, není nutné zvláštní uplatňování kontrolního systému pro spotřební daně po dobu, kdy zboží podléhající spotřební dani podléhá celnímu režimu Společenství s podmíněným osvobozením od cla.

(8) Jelikož pro řádné fungování vnitřního trhu je nezbytné, aby pojem a podmínky vzniku daňové povinnosti ke spotřební dani byly ve všech členských státech stejné, je nutno na úrovni Společenství jasně stanovit, kdy je zboží podléhající spotřební dani propuštěno ke spotřebě a kdo je osobou povinnou k této dani.

(9) Jelikož spotřební daň je daní ze spotřeby určitého zboží, neměla by být vybírána ze zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo za určitých okolností zničeno nebo nenahraditelně ztraceno.

(10) Postupy pro výběr a vrácení daně mají dopad na řádné fungování vnitřního trhu, a měly by proto dodržovat nediskriminační kritéria.

(11) V případě nesrovnalosti by daňová povinnost ke spotřební dani měla vzniknout v členském státě, na jehož území došlo k nesrovnalosti, jež vedla k propuštění ke spotřebě, nebo není-li možné určit, kde k nesrovnalosti došlo, v členském státě, ve kterém byla zjištěna. Nedorazí-li zboží podléhající spotřební dani na místo určení, aniž by byla zjištěna jakákoli nesrovnalost, je třeba mít za to, že k nesrovnalosti došlo v členském státě odeslání zboží.

([1]) Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

▼B

(12) Kromě případů vrácení daně stanovených v této směrnici by měly mít členské státy možnost, pokud to účel této směrnice umožňuje, vrátit spotřební daň odvedenou ze zboží podléhajícího spotřební dani, které bylo propuštěno ke spotřebě.

(13) Pravidla a podmínky pro dodávky, které jsou osvobozeny od spotřební daně, by měly zůstat harmonizovány. V případě osvobozených dodávek pro organizace nacházející se v jiných členských státech by se mělo použít osvědčení o osvobození od daně.

(14) V zájmu zabránění daňovým únikům a zneužívání daňového režimu by měly být jasně stanoveny případy, kdy je povolen bezdaňový prodej cestujícím, kteří opouštějí území Společenství. Jelikož se osoby cestující po souši mohou přemísťovat častěji a volněji v porovnání s osobami cestujícími lodí nebo letadlem, je riziko nedodržování stanovených omezení pro dovoz bez cla a daně ze strany cestujícího a potažmo kontrolní zátěž pro celní orgány značně vyšší v případě cestování po souši. Je proto třeba stanovit, že by prodej zboží bez spotřební daně neměl být na pozemních hranicích povolen, jak je to mu již v případě většiny členských států. Nicméně by mělo být stanoveno přechodné období, během něhož mohou členské státy nadále osvobozovat od spotřební daně zboží dodávané stávajícími bezdaňovými prodejnami nacházejícími se na jejich pozemní hranici se třetí zemí.

(15) Jelikož je nutno provádět kontroly ve výrobních a skladovacích zařízeních, aby bylo zajištěno vybrání daňového dluhu, je v zájmu usnadnění takovýchto kontrol nezbytné zachovat systém skladů podléhajících schválení příslušnými orgány.

(16) Je rovněž nezbytné stanovit požadavky, jež musí plnit oprávnění skladovatelé a hospodářské subjekty, které nemají postavení oprávněného skladovatele.

(17) Zboží podléhající spotřební dani by před propuštěním ke spotřebě mělo být možné přepravovat ve Společenství v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně. Tato přeprava by měla být povolena z daňového skladu na různá místa určení, zejména do jiného daňového skladu, avšak rovněž na místa, která jsou pro účely této směrnice rovnocenná.

(18) Přeprava zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně by měla být povolena rovněž z místa jeho dovozu na tato místa určení a v souladu s tím by mělo být upraveno postavení osoby oprávněné k odesílání zboží z místa dovozu, avšak bez oprávnění k jeho držení.

▼B

(19) V zájmu zajištění zaplacení spotřební daně v případě nevyřízení přepravy zboží podléhajícího spotřební dani by členské státy měly požadovat zajištění, které by měl poskytnout oprávněný skladovatel, jenž zboží odesílá, nebo registrovaný příjemce nebo, pokud to členský stát odeslání umožňuje, jiná osoba podílející se na přepravě, za podmínek, jež stanoví členské státy.

(20) Aby byl zajištěn výběr daní podle sazeb stanovených členskými státy, je nezbytné, aby příslušné orgány mohly přepravu zboží podléhajícího spotřební dani sledovat, a proto je nutné upravit systém pro sledování tohoto zboží.

(21) Je vhodné využít k tomuto účelu elektronický systém vytvořený na základě rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1152/2003/ES ze dne 16. června 2003 o zavedení elektronického systému pro přepravu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani ([1]). Tento systém, na rozdíl od systému založeného na listinných dokladech, urychlí nezbytné formality a usnadní sledování přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně.

(22) Je vhodné stanovit postup, podle něhož hospodářské subjekty informují daňové orgány členských států o odeslaných nebo přijatých zásilkách zboží podléhajícího spotřební dani. Je nutno brát zvláštní ohled na situaci některých příjemců, již nejsou napojeni na elektronický systém, avšak mohou dostávat zboží podléhající spotřební dani přepravované v režimu s podmíněným osvobozením od daně.

(23) Aby bylo zajištěno řádné fungování pravidel týkajících se přepravy v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, je nutno objasnit podmínky zahájení přepravy a jejího ukončení a vyřízení souvisejících povinností.

(24) Je nutné stanovit postupy, jež je třeba používat v případě nedostupnosti elektronického systému.

(25) Členské státy by měly mít možnost stanovit zvláštní opatření pro přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, která se uskutečňuje zcela na jejich území, nebo za účelem zjednodušení uzavřít dvoustranné dohody s jinými členskými státy.

(26) Aniž by byla měněna obecná struktura, je vhodné objasnit pravidla týkající se zdanění a postupu v souvislosti s přepravou zboží, z něhož již byla spotřební daň odvedena v některém členském státě.

(27) Pokud je zboží podléhající spotřební dani nabyto soukromými osobami pro jejich vlastní spotřebu a je jimi přepravováno do jiného členského státu, měla by být spotřební daň v souladu se zásadou, kterou se řídí vnitřní trh, odvedena v členském státě, v němž bylo zboží nabyto.

([1]) Úř. věst. L 162, 1.7.2003, s. 5.

▼B

(28) Je-li zboží podléhající spotřební dani po propuštění ke spotřebě v některém členském státě skladováno pro obchodní účely v jiném členském státě, je nutno stanovit, že v tomto druhém členském státě vzniká daňová povinnost ke spotřební dani. Za tímto účelem je zejména nezbytné vymezit pojem „obchodní účely“.

(29) Pokud je zboží podléhající spotřební dani nabyto osobou, která není oprávněným skladovatelem ani registrovaným příjemcem a nevykonává samostatnou hospodářskou činnost, a pokud je odesláno nebo přepravováno přímo nebo nepřímo prodejcem nebo jeho jménem, měla by být spotřební daň odvedena v členském státě určení a je nutné stanovit postup, který má prodejce dodržet.

(30) Aby se zamezilo střetu zájmů mezi členskými státy a dvojímu zdanění v případech, kdy je zboží podléhající spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě v některém členském státě, přepravováno ve Společenství, je nutné upravit situace, kdy se u zboží podléhajícího spotřební dani po propuštění ke spotřebě vyskytnou nesrovnalosti.

(31) Členské státy by měly mít možnost stanovit, že zboží propuštěné ke spotřebě musí nést daňové značení nebo vnitrostátní identifikační značení. Použití těchto značení by však nemělo klást jakékoli překážky obchodu uvnitř Společenství.

Použití těchto značení by nemělo vést k dvojímu daňovému zatížení, a proto by mělo být objasněno, že jakákoli částka zaplacená nebo zajištěná za účelem získání těchto značení musí být vrácena, prominuta nebo uvolněna členským státem, který tato značení vydal, vznikla-li daňová povinnost ke spotřební dani a tato spotřební daň byla vybrána v jiném členském státě.

Aby se však zabránilo případnému zneužití, měly by mít členské státy, které značení vydaly, možnost toto vrácení, prominutí nebo uvolnění podmínit předložením důkazu o tom, že tato značení byla odstraněna nebo zničena.

(32) Uplatňování běžných požadavků na přepravu a sledování zboží podléhajícího spotřební dani by mohlo způsobit nepřiměřenou administrativní zátěž malým výrobcům vína. Členské státy by proto měly mít možnost osvobodit tyto výrobce od některých povinností.

(33) Je nutno přihlédnout ke skutečnosti, že dosud nebylo nalezeno uspokojivé společné řešení pro zboží podléhající spotřební dani, které je použito pro zásobování lodí a letadel.

(34) Pokud jde o zboží podléhající spotřební dani použité pro výstavbu a údržbu přeshraničních mostů mezi členskými státy, měly by mít tyto členské státy za účelem snížení administrativní zátěže možnost přijmout opatření odchylující se od běžných pravidel a postupů vztahujících se na přepravu zboží podléhajícího spotřební dani z jednoho členského státu do druhého.

▼B

(35) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([1]).

(36) Aby se mohly členské státy přizpůsobit elektronickému kontrolnímu systému pro přepravu zboží v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, měly by mít možnost využít přechodného období, během něhož se může tato přeprava nadále uskutečňovat na základě formalit stanovených směrnicí 92/12/EHS.

(37) Jelikož cíle této směrnice, totiž vytvoření společných opatření s ohledem na některé aspekty spotřební daně, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni samotných členských států, a proto jej může být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

1. Tato směrnice stanoví obecnou úpravu spotřební daně, která se ukládá přímo nebo nepřímo na spotřebu níže uvedeného zboží (dále jen „zboží podléhající spotřební dani“):

a) energetické produkty a elektřina, na něž se vztahuje směrnice 2003/96/ES;

b) alkohol a alkoholické nápoje, na něž se vztahují směrnice 92/83/EHS a 92/84/EHS;

c) tabákové výrobky, na něž se vztahují směrnice 92/79/EHS, 92/80/EHS a 95/59/ES.

2. Členské státy mohou ze zboží podléhajícího spotřební dani vybírat ze zvláštních důvodů další nepřímé daně za předpokladu, že tyto daně splňují pravidla Společenství platná pro spotřební daně nebo pro daň z přidané hodnoty, pokud jde o stanovení základu daně, výpočet daně, vznik daňové povinnosti a kontrolu daně, avšak s výjimkou ustanovení upravujících osvobození od daně.

3. Členské státy mohou vybírat daně

a) z výrobků jiných než zboží podléhající spotřební dani;

b) z poskytnutí služeb, včetně těch, která se týkají zboží podléhajícího spotřební dani, jestliže tyto daně nemají povahu daní z obratu.

Výběr těchto daní však nesmí vést k formalitám při přechodu hranice v rámci obchodu mezi členskými státy.

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

Článek 2

Zboží podléhající spotřební dani je předmětem spotřební daně v okamžiku

a) výroby, včetně případné těžby, na území Společenství;

b) dovozu na území Společenství.

Článek 3

1. Náležitosti stanovené celními předpisy Společenství pro vstup zboží na celní území Společenství se použijí obdobně na vstup zboží podléhajícího spotřební dani do Společenství z území uvedeného v čl. 5 odst. 2.

2. Náležitosti stanovené celními předpisy Společenství pro výstup zboží z celního území Společenství se použijí obdobně na výstup zboží podléhajícího spotřební dani ze Společenství na území uvedené v čl. 5 odst. 2.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2 se Finsku povoluje, aby u přepravy zboží podléhajícího spotřební dani mezi svým územím ve smyslu čl. 4 bodu 2 a územími uvedenými v čl. 5 odst. 2 písm. c) uplatňovalo stejné postupy jako v případě takové přepravy na svém území ve smyslu čl. 4 bodu 2.

4. Kapitoly III a IV se nepoužijí na zboží podléhající spotřební dani, na něž se vztahují režimy s podmíněným osvobozením od cla.

Článek 4

Pro účely této směrnice a prováděcích předpisů k ní se rozumí:

1) „oprávněným skladovatelem“ fyzická nebo právnická osoba oprávněná příslušnými orgány členského státu v rámci své podnikatelské činnosti vyrábět, zpracovávat, držet, přijímat nebo odesílat zboží podléhající spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně v daňovém skladu;

2) „členským státem“ a „územím členského státu“ území kteréhokoli členského státu Společenství, na něž se vztahuje Smlouva, v souladu s článkem 299 této smlouvy, s výjimkou třetích území;

3) „Společenstvím“ a „územím Společenství“ území členských států, jak je vymezeno v bodě 2;

4) „třetími územími“ území uvedená v čl. 5 odst. 2 a 3;

5) „třetí zemí“ každý stát nebo každé území, na které se nevztahuje Smlouva;

▼B

6) „režimem s podmíněným osvobozením od cla“ kterýkoli ze zvláštních režimů stanovených v nařízení (EHS) č. 2913/92 v souvislosti s celním dohledem, jemuž podléhá zboží, které není zbožím Společenství, při vstupu na celní území Společenství, dočasné uskladnění, svobodná celní pásma nebo svobodné celní sklady, jakož i kterýkoli z režimů uvedených v čl. 84 odst. 1 písm. a) zmíněného nařízení;

7) „režimem s podmíněným osvobozením od daně“ daňový režim používaný při výrobě, zpracování, držení nebo přepravě zboží podléhajícího spotřební dani podmíněně osvobozeného od spotřební daně, na něž se nevztahuje režim s podmíněným osvobozením od cla;

8) „dovozem zboží podléhajícího spotřební dani“ vstup zboží podléhajícího spotřební dani na území Společenství, pokud není toto zboží při vstupu do Společenství propuštěno do režimu s podmíněným osvobozením od cla, a dále propuštění tohoto zboží z režimu s podmíněným osvobozením od cla;

9) „registrovaným příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, které je příslušnými orgány členského státu určení za podmínek stanovených těmito orgány povoleno v rámci své podnikatelské činnosti přijímat zboží podléhající spotřební dani přepravované v režimu s podmíněným osvobozením od daně z jiného členského státu;

10) „registrovaným odesílatelem“ fyzická nebo právnická osoba, které je příslušnými orgány členského státu dovozu za podmínek stanovených těmito orgány povoleno v rámci své podnikatelské činnosti pouze odesílat zboží podléhající spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, které bylo v souladu s článkem 79 nařízení (EHS) č. 2913/92 propuštěno do volného oběhu;

11) „daňovým skladem“ místo, kde oprávněný skladovatel v rámci své podnikatelské činnosti vyrábí, zpracovává, drží, přijímá nebo odesílá zboží podléhající spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně za určitých podmínek stanovených příslušnými orgány členského státu, v němž se daňový sklad nachází.

Článek 5

1. Tato směrnice a směrnice uvedené v článku 1 se vztahují na území Společenství.

2. Tato směrnice a směrnice uvedené v článku 1 se nevztahují na tato území, která jsou součástí celního území Společenství:

a) Kanárské ostrovy;

b) francouzské zámořské departementy;

c) Alandské ostrovy;

d) britské Normanské ostrovy.

▼B

3. Tato směrnice a směrnice uvedené v článku 1 se nevztahují na území, která spadají do oblasti působnosti čl. 299 odst. 4 Smlouvy, ani na tato další území, která nejsou součástí celního území Společenství:

a) ostrov Helgoland;

b) území Büsingen;

c) Ceuta;

d) Melilla;

e) Livigno;

f) Campione d'Italia;

g) italské vnitrozemské vody jezera Lugano.

4. Španělsko může svým prohlášením oznámit, že se tato směrnice a směrnice uvedené v článku 1 vztahují na Kanárské ostrovy – s výhradou opatření k přizpůsobení jejich mimořádné odlehlosti – s ohledem na veškeré zboží podléhající spotřební dani uvedené v článku 1 či jeho část, a to od prvního dne druhého měsíce po uložení tohoto prohlášení.

5. Francie může svým prohlášením oznámit, že se tato směrnice a směrnice uvedené v článku 1 vztahují na francouzské zámořské departementy – s výhradou opatření k přizpůsobení jejich mimořádné odlehlosti – s ohledem na veškeré zboží podléhající spotřební dani uvedené v článku 1 či jeho část, a to od prvního dne druhého měsíce po uložení tohoto prohlášení.

6. Tato směrnice nebrání tomu, aby Řecko zachovávalo zvláštní postavení zaručené hoře Athos článkem 105 řecké ústavy.

Článek 6

1. S ohledem na úmluvy a smlouvy uzavřené s Francií, Itálií, Kyprem a Spojeným královstvím se Monacké knížectví, San Marino, výsostné oblasti Spojeného království Akrotiri a Dhekelia a ostrov Man nepovažují pro účely této směrnice za třetí země.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby přeprava zboží podléhajícího spotřební dani mající místo původu nebo určení na území

a) Monackého knížectví byla považována za přepravu mající místo původu nebo určení ve Francii;

b) San Marina byla považována za přepravu mající místo původu nebo určení v Itálii;

c) výsostných území Spojeného království Akrotiri a Dhekelia byla považována za přepravu mající místo původu nebo určení na Kypru;

d) ostrova Man byla považována za přepravu mající místo původu nebo určení ve Spojeném království.

▼B

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby přeprava zboží podléhajícího spotřební dani mající místo původu nebo určení na území Jungholzu a Mittelbergu (Kleines Walsertal) byla považována za přepravu mající místo původu nebo určení v Německu.

KAPITOLA II

VZNIK DAŇOVÉ POVINNOSTI, VRÁCENÍ DANĚ, OSVOBOZENÍ OD DANĚ

ODDÍL 1

Okamžik a místo vzniku daňové povinnosti

Článek 7

1. Daňová povinnost ke spotřební dani vzniká okamžikem propuštění ke spotřebě a v členském státě, v němž k tomuto propuštění došlo.

2. Pro účely této směrnice se „propuštěním ke spotřebě“ rozumí

a) situace, kdy zboží podléhající spotřební dani opustí režim s podmíněným osvobozením od daně, včetně neoprávněného opuštění;

b) držení zboží podléhajícího spotřební dani mimo režim s podmíněným osvobozením od daně, jestliže spotřební daň z tohoto zboží nebyla vybrána podle použitelných právních předpisů Společenství a vnitrostátních právních předpisů;

c) výroba zboží podléhajícího spotřební dani mimo režim s podmíněným osvobozením od daně, včetně neoprávněné výroby nebo

d) dovoz zboží podléhajícího spotřební dani, včetně neoprávněného dovozu, pokud není zboží podléhající spotřební dani bezprostředně po dovozu umístěno do režimu s podmíněným osvobozením od daně.

3. Okamžikem propuštění ke spotřebě je

a) v situacích uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. a) bodě ii) okamžik přijetí zboží podléhajícího spotřební dani registrovaným příjemcem;

b) v situacích uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. a) bodě iv) okamžik přijetí zboží podléhajícího spotřební dani příjemcem;

c) v situacích uvedených v čl. 17 odst. 2 okamžik přijetí zboží podléhajícího spotřební dani v místě přímého dodání.

4. Úplné zničení nebo nenahraditelná ztráta zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, ke které došlo v důsledku povahy zboží, nepředvídatelných okolností, vyšší moci nebo na základě povolení příslušných orgánů členského státu, se nepovažuje za propuštění ke spotřebě.

Pro účely této směrnice se zboží považuje za úplně zničené nebo nenahraditelně ztracené, jestliže již nemůže být použito jako zboží podléhající spotřební dani.

▼B

Úplné zničení nebo nenahraditelnou ztrátu dotyčného zboží podléhajícího spotřební dani je třeba uspokojivým způsobem prokázat příslušným orgánům členského státu, ve kterém k ní došlo, nebo není-li možné určit, kde ke ztrátě došlo, ve kterém byla zjištěna.

5. Každý členský stát stanoví vlastní pravidla a podmínky, za nichž jsou určovány ztráty podle odstavce 4.

Článek 8

1. Osobou povinnou ke vzniklé daňové povinnosti ke spotřební dani je

a) ve vztahu k situaci, kdy zboží podléhající spotřební dani opouští režim s podmíněným osvobozením od daně podle čl. 7 odst. 2 písm. a),

   i) oprávněný skladovatel, registrovaný příjemce nebo jakákoli jiná osoba, která zboží podléhající spotřební dani propouští z režimu s podmíněným osvobozením od daně nebo jejímž jménem se toto propuštění uskutečňuje, a v případě neoprávněného opuštění daňového skladu jakákoli jiná osoba, jež se na tomto neoprávněném opuštění podílela,

   ii) v případě nesrovnalosti při přepravě zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, jak je definována v čl. 10 odst. 1, 2 a 4: oprávněný skladovatel, registrovaný odesílatel nebo jakákoli jiná osoba, která poskytla zajištění daně podle čl. 18 odst. 1 a 2, a jakákoli osoba, která se podílela na neoprávněném opuštění režimu a která si byla této neoprávněnosti vědoma nebo lze důvodně předpokládat, že si jí měla být vědoma;

b) ve vztahu k držení zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 7 odst. 2 písm. b): osoba držící zboží podléhající spotřební dani nebo jakákoli jiná osoba, která se na držení tohoto zboží podílela;

c) ve vztahu k výrobě zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 7 odst. 2 písm. c): osoba vyrábějící zboží podléhající spotřební dani a v případě neoprávněné výroby jakákoli jiná osoba, která se na výrobě tohoto zboží podílela;

d) ve vztahu k dovozu zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 7 odst. 2 písm. d): osoba, která podává prohlášení ke zboží podléhajícímu spotřební dani nebo jejímž jménem je prohlášení k tomuto zboží v okamžiku dovozu podáno, a v případě neoprávněného dovozu jakákoli další osoba, která se na dovozu tohoto zboží podílela.

2. Odpovídá-li za platbu jedné dlužné spotřební daně více osob, odpovídají společně a nerozdílně.

Článek 9

Použijí se podmínky vzniku daňové povinnosti a sazba spotřební daně platné ke dni, k němuž vzniká daňová povinnost v členském státě, v němž bylo zboží propuštěno ke spotřebě.

▼B

Spotřební daň se vyměří a vybere a popřípadě vrátí nebo promine postupem stanoveným každým členským státem. Členské státy použijí stejné postupy na tuzemské zboží i na zboží pocházející z ostatních členských států.

Článek 10

1. Pokud v průběhu přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně dojde k nesrovnalosti, která má za následek propuštění tohoto zboží ke spotřebě podle čl. 7 odst. 2 písm. a), nastává propuštění ke spotřebě v členském státě, v němž k nesrovnalosti došlo.

2. Pokud je v průběhu přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně zjištěna nesrovnalost, která má za následek propuštění tohoto zboží ke spotřebě podle čl. 7 odst. 2 písm. a), a není možné určit, kde k nesrovnalosti došlo, má se za to, že k ní došlo v členském státě, v němž byla zjištěna, a v okamžiku, kdy byla zjištěna.

3. V situacích uvedených v odstavcích 1 a 2 uvědomí příslušné orgány členského státu, ve kterém bylo zboží propuštěno ke spotřebě, nebo členského státu, který se považuje za stát, v němž bylo zboží propuštěno ke spotřebě, příslušné orgány členského státu odeslání.

4. Pokud zboží podléhající spotřební dani přepravované v režimu s podmíněným osvobozením od daně nedorazí na místo určení a v průběhu přepravy nebyla zjištěna žádná nesrovnalost, která by měla za následek propuštění tohoto zboží ke spotřebě podle čl. 7 odst. 2 písm. a), má se za to, že došlo k nesrovnalosti v členském státě odeslání a v okamžiku zahájení přepravy, ledaže je ve lhůtě čtyř měsíců od zahájení přepravy podle čl. 20 odst. 1 příslušným orgánům členského státu odeslání uspokojivým způsobem prokázáno, že přeprava byla ukončena v souladu s čl. 20 odst. 2, nebo je prokázáno místo, kde k nesrovnalosti došlo.

Jestliže osoba, která poskytla zajištění stanovené v článku 18, nevěděla nebo nemohla vědět, že zboží nedorazilo na místo určení, má od okamžiku, kdy ji o tom příslušné orgány členského státu odeslání vyrozumí, jeden měsíc na to, aby mohla prokázat, že přeprava byla ukončena v souladu s čl. 20 odst. 2, nebo aby mohla prokázat, kde k nesrovnalosti došlo.

5. Pokud se však v situacích uvedených v odstavcích 2 a 4 do tří let ode dne zahájení přepravy podle čl. 20 odst. 1 zjistí, ve kterém členském státě k nesrovnalosti skutečně došlo, použije se odstavec 1.

V těchto situacích uvědomí příslušné orgány členského státu, v němž k nesrovnalosti došlo, příslušné orgány členského státu, v němž byla spotřební daň vybrána, aby po předložení důkazu o výběru spotřební daně v druhém členském státě daň vrátily nebo prominuly.

6. Pro účely tohoto článku se „nesrovnalostí“ rozumí situace, která nastala během přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, jiná než podle čl. 7 odst. 4, kvůli níž nebyla přeprava nebo část přepravy zboží podléhajícího spotřební dani ukončena v souladu s čl. 20 odst. 2.

▼B

ODDÍL 2

Vrácení a prominutí daně

Článek 11

Vedle případů uvedených v čl. 33 odst. 6, čl. 36 odst. 5 a čl. 38 odst. 3 a případů stanovených směrnicemi uvedenými v článku 1 mohou příslušné orgány členského státu, v němž bylo zboží podléhající spotřební dani propuštěno ke spotřebě v situacích stanovených tímto členským státem a v souladu s podmínkami, které členské státy stanoví za účelem předcházení případným daňovým únikům nebo zneužití daňového režimu, vrátit nebo prominout na žádost dotyčné osoby spotřební daň z daného zboží.

Toto vrácení nebo prominutí nesmí mít za následek osvobození od daně jiné, než je uvedeno v článku 12 nebo v některé ze směrnic zmíněných v článku 1.

ODDÍL 3

Osvobození od daně

Článek 12

1. Zboží podléhající spotřební dani je osvobozeno od spotřební daně, je-li určeno k použití

a) v rámci diplomatických nebo konzulárních vztahů;

b) mezinárodními organizacemi, které za mezinárodní organizace uznávají orgány veřejné moci hostitelského členského státu, a členy těchto organizací v mezích a za podmínek stanovených mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo v souladu s dohodami o umístění jejich sídla;

c) ozbrojenými silami jiných členských států Organizace severoatlantické smlouvy než členských států, ve kterých vznikla daňová povinnost ke spotřební dani, k použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobení jejich jídelen;

d) ozbrojenými silami Spojeného království rozmístěnými na Kypru podle Smlouvy o založení Kyperské republiky ze dne 16. srpna 1960 k použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími anebo k zásobení jejich jídelen;

e) ke spotřebě podle smlouvy uzavřené s třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi, je-li taková dohoda přípustná nebo schválena s ohledem na osvobození od daně z přidané hodnoty.

2. Uplatnění těchto osvobození od daně může hostitelský stát podmínit nebo omezit. Členské státy mohou osvobození přiznat formou vrácení spotřební daně.

▼B

Článek 13

1. Aniž je dotčen čl. 21 odst. 1, musí být zboží podléhající spotřební dani, které je přepravováno v režimu s podmíněným osvobozením od daně příjemci podle čl. 12 odst. 1, provázeno osvědčením o osvobození od daně.

2. Komise postupem podle čl. 43 odst. 2 stanoví formu a obsah osvědčení o osvobození od daně.

3. Postup podle článků 21 až 27 se nevztahuje na přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně určeného ozbrojeným silám uvedeným v čl. 12 odst. 1 písm. c), pokud se na ně vztahuje režim přímo vycházející ze Severoatlantické smlouvy.

Členské státy však mohou stanovit, že se postup podle článků 21 až 27 na takovou přepravu použije, pokud se uskutečňuje zcela na jejich území, nebo stanoví-li tak dohoda mezi dotčenými členskými státy, mezi jejich územími.

Článek 14

1. Členské státy mohou osvobodit od spotřební daně zboží podléhající spotřební dani prodávané v bezdaňových prodejnách, které je převáženo v osobních zavazadlech cestujících na třetí území nebo do třetí země uskutečňujících let nebo námořní cestu.

2. Na zboží prodávané na palubě letadla nebo lodi během letu nebo námořní cesty na třetí území nebo do třetí země se vztahují pravidla platná pro zboží prodávané bezdaňovými prodejnami.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osvobození od daně stanovená v odstavcích 1 a 2 byla používána tak, aby bylo zabráněno možným daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu.

4. Členské státy, které ke dni 1. července 2008 mají bezdaňové prodejny umístěné jinde než v prostorách letiště nebo mořského přístavu, mohou do dne 1. ledna 2017 nadále osvobozovat od spotřební daně zboží podléhající spotřební dani nabízené v těchto prodejnách a převážené v osobních zavazadlech cestujících pokračujících na třetí území nebo do třetí země.

5. Pro účely tohoto článku se rozumí:

a) „bezdaňovou prodejnou“ jakékoli zařízení umístěné na letišti nebo v přístavu, jež splňuje podmínky stanovené příslušnými orgány členských států, zejména za použití odstavce 3;

b) „cestujícím na třetí území nebo do třetí země“ každý cestující, jenž je držitelem cestovního dokladu opravňujícího k letecké či námořní dopravě, v němž je jako konečné místo určení uvedeno letiště či přístav nacházející se na třetím území nebo ve třetí zemi.

▼B

KAPITOLA III

VÝROBA, ZPRACOVÁNÍ A DRŽENÍ

Článek 15

1. Každý členský stát přijme předpisy pro výrobu, zpracování a držení zboží podléhajícího spotřební dani v souladu s touto směrnicí.

2. Výrobu, zpracování a držení zboží podléhajícího spotřební dani, nebyla-li dosud zaplacena, je nutno uskutečňovat v daňovém skladu.

Článek 16

1. Zřízení a provoz daňového skladu oprávněným skladovatelem podléhá povolení příslušnými orgány členského státu, v němž se daňový sklad nachází.

Uvedené povolení podléhá podmínkám, které jsou orgány oprávněny stanovit pro účely předcházení možným daňovým únikům nebo zneužití daňového režimu.

2. Oprávněný skladovatel je povinen

a) poskytnout případné zajištění vztahující se na rizika spojená s výrobou, zpracováním a držením zboží podléhajícího spotřební dani;

b) splnit požadavky předepsané členským státem, na jehož území se daňový sklad nachází;

c) pro každý daňový sklad vést evidenci zásob a pohybu zboží podléhajícího spotřební dani;

d) v okamžiku ukončení přepravy umístit do daňového skladu a zanést do své evidence veškeré zboží podléhající spotřební dani, které je přepravováno v režimu s podmíněným osvobozením od daně, pokud se neuplatní čl. 17 odst. 2;

e) souhlasit s veškerým sledováním zboží a kontrolami stavu zásob.

Podmínky pro poskytnutí zajištění podle písmene a) stanoví příslušné orgány členského státu, v němž je daňový sklad povolen.

KAPITOLA IV

PŘEPRAVA ZBOŽÍ PODLÉHAJÍCÍHO SPOTŘEBNÍ DANI V REŽIMU S PODMÍNĚNÝM OSVOBOZENÍM OD SPOTŘEBNÍ DANĚ

ODDÍL I

Obecná ustanovení

Článek 17

1. Zboží podléhající spotřební dani může být přepravováno v režimu s podmíněným osvobozením od daně na území Společenství, včetně přepravy zboží přes třetí zemi nebo třetí území,

▼B

a) z daňového skladu

i) do jiného daňového skladu,

ii) registrovanému příjemci,

iii) do místa, kde zboží podléhající spotřební dani opouští území Společenství, jak je uvedeno v čl. 25 odst. 1,

iv) příjemci podle čl. 12 odst. 1, je-li zboží odesláno z jiného členského státu;

b) z místa dovozu na jakékoli místo určení uvedené v písmeni a), je-li toto zboží odesláno registrovaným odesílatelem.

Pro účely tohoto článku se „místem dovozu“ rozumí místo, kde se zboží nachází v okamžiku, kdy je propuštěno do volného oběhu v souladu s článkem 79 nařízení (EHS) č. 2913/92.

2. Odchylně od odst. 1 písm. a) bodů i) a ii) a písm. b) tohoto článku a s výjimkou situace podle čl. 19 odst. 3 může členský stát určení za podmínek, které případně stanoví, povolit přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně na místo přímého dodání nacházející se na jeho území, pokud bylo toto místo určeno oprávněným skladovatelem v členském státě určení nebo registrovaným příjemcem.

Tento oprávněný skladovatel nebo registrovaný příjemce odpovídá za předložení oznámení o přijetí zboží podle čl. 24 odst. 1.

3. Odstavce 1 a 2 se použijí také na přepravu zboží podléhajícího spotřební dani s nulovou sazbou, které nebylo propuštěno ke spotřebě.

Článek 18

1. Příslušné orgány členského státu odeslání za podmínek jimi stanovených požadují, aby byla rizika spojená s přepravou v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně kryta zajištěním poskytnutým odesílajícím oprávněným skladovatelem nebo registrovaným odesílatelem.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou příslušné orgány členského státu odeslání za podmínek jimi stanovených povolit, aby zajištění uvedené v odstavci 1 poskytl dopravce, vlastník zboží podléhajícího spotřební dani nebo příjemce anebo aby je poskytly společně dvě nebo více těchto osob a osoby uvedené v odstavci 1.

3. Zajištění platí pro celé Společenství. Podrobná pravidla jeho poskytování stanoví členské státy.

4. Členský stát odeslání může upustit od požadavku poskytnout zajištění následující přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně:

a) přeprava, která se uskutečňuje zcela na jeho území;

b) pokud s tím ostatní dotčené členské státy souhlasí, přeprava energetických produktů ve Společenství po moři nebo pevným potrubím.

▼B

Článek 19

1. Registrovaný příjemce nesmí držet ani odesílat zboží podléhající spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně.

2. Registrovaný příjemce musí splnit tyto požadavky:

a) před odesláním zboží podléhajícího spotřební dani poskytnout zajištění spotřební daně za podmínek stanovených příslušnými orgány členského státu určení;

b) v okamžiku ukončení přepravy zanést do své evidence zboží podléhající spotřební dani přijaté v režimu s podmíněným osvobozením od daně;

c) souhlasit s veškerými kontrolami, které příslušným orgánům členského státu určení umožní se přesvědčit, že zboží bylo skutečně přijato.

3. U registrovaného příjemce, který přijímá zboží podléhající spotřební dani pouze příležitostně, je povolení uvedené v čl. 4 odst. 9 omezeno na přesně stanovené množství zboží podléhajícího spotřební dani, jednoho odesílatele a přesně stanovenou dobu. Členské státy mohou povolení omezit na jednu přepravu.

Článek 20

1. Přeprava zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně je v případech uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. a) této směrnice zahájena v okamžiku, kdy zboží podléhající spotřební dani opustí odesílající daňový sklad, a v případech uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. b) této směrnice je zahájena v okamžiku, kdy je zboží propuštěno do volného oběhu podle článku 79 nařízení (EHS) č. 2913/92.

2. Přeprava zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně je v případech uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv) a písm. b) ukončena v okamžiku, kdy příjemce převzal dodávku zboží podléhajícího spotřební dani, a v případech uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. a) bodě iii) je ukončena v okamžiku, kdy toto zboží opustilo území Společenství.

ODDÍL 2

Postup při přepravě zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně

Článek 21

1. Přeprava zboží podléhajícího spotřební dani se považuje za uskutečňovanou v režimu s podmíněným osvobozením od daně pouze v případě, že se uskutečňuje za použití elektronického správního dokladu zpracovaného podle odstavců 2 a 3.

▼B

2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku předloží odesílatel příslušným orgánům členského státu odeslání návrh elektronického správního dokladu pomocí elektronického systému podle článku 1 rozhodnutí č. 1152/2003/ES (dále jen „elektronický systém“).

3. Příslušné orgány členského státu odeslání elektronicky ověří údaje v návrhu elektronického správního dokladu.

Nejsou-li tyto údaje správné, neprodleně o tom vyrozumí odesílatele.

Jsou-li tyto údaje správné, příslušné orgány členského státu odeslání přidělí dokumentu specifický správní referenční kód a sdělí ho odesílateli.

4. V případech uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv), písm. b) a odst. 2 zašlou příslušné orgány členského státu odeslání elektronický správní doklad neprodleně příslušným orgánům členského státu určení, které jej zašlou příjemci, je-li příjemcem oprávněný skladovatel nebo registrovaný příjemce.

Je-li zboží podléhající spotřební dani určeno pro oprávněného skladovatele v členském státě odeslání, zašlou příslušné orgány tohoto státu elektronický správní doklad přímo jemu.

5. V případě uvedeném v čl. 17 odst. 1 písm. a) bodě iii) této směrnice zašlou příslušné orgány členského státu odeslání elektronický správní doklad příslušným orgánům členského státu, v němž bylo podáno vývozní prohlášení podle čl. 161 odst. 5 nařízení (ES) č. 2913/92 (dále jen „členský stát vývozu“), jestliže se tento členský stát liší od členského státu odeslání.

6. Odesílatel předá osobě, která zboží podléhající spotřební dani doprovází, výtisk elektronického správního dokladu nebo jakýkoli jiný obchodní doklad, ve kterém je zřetelně uveden specifický správní referenční kód. Tento doklad musí být k dispozici, aby mohl být příslušným orgánům na žádost předložen po celou dobu přepravy v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně.

7. Odesílatel může elektronický správní doklad zrušit, dokud přeprava nebyla zahájena podle čl. 20 odst. 1.

8. Během přepravy v režimu s podmíněným osvobozením od daně může odesílatel prostřednictvím elektronického systému změnit místo určení a uvést nové místo určení, kterým musí být jedno z míst určení uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. a) bodě i), ii) nebo iii) nebo případně odst. 2.

Článek 22

1. Při přepravě energetických produktů po moři nebo vnitrozemskou vodní cestou v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně k příjemci, jenž není s konečnou platností znám v době, kdy odesílatel podává návrh elektronického správního dokladu uvedený v čl. 21 odst. 2, mohou příslušné orgány členského státu odeslání povolit, aby odesílatel v tomto dokladu nevyplňoval údaje o příjemci.

▼B

2. Odesílatel předá údaje o příjemci postupem podle čl. 21 odst. 8 příslušným orgánům členského státu odeslání, jakmile jsou známy a nejpozději v okamžiku ukončení přepravy.

Článek 23

Příslušné orgány členského státu odeslání mohou za podmínek stanovených tímto členským státem povolit, aby odesílatel rozdělil přepravu energetických produktů v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně do dvou nebo více částí, pokud

1) celkové množství zboží podléhajícího spotřební dani zůstane nezměněno;

2) k rozdělení dojde na území členského státu, který tento postup umožňuje;

3) příslušným orgánům tohoto členského státu je sděleno místo, v němž se rozdělení uskuteční.

Členské státy sdělí Komisi, zda povolují rozdělení přepravy na svém území a za jakých podmínek. Komise předá tyto informace ostatním členským státům.

Článek 24

1. Po přijetí zboží podléhajícího spotřební dani na kterémkoli z míst určení uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv) a odst. 2 předloží příjemce příslušným orgánům neprodleně, avšak nejdéle do pěti pracovních dní po ukončení přepravy, s výjimkou případů příslušným orgánům uspokojivě zdůvodněných, oznámení o jeho přijetí (dále jen „oznámení o přijetí zboží“) pomocí elektronického systému.

2. Příslušné orgány členského státu určení stanoví způsoby předkládání oznámení o přijetí zboží příjemci uvedenými v čl. 12 odst. 1.

3. Příslušné orgány členského státu určení elektronicky ověří údaje v oznámení o přijetí zboží.

Nejsou-li tyto údaje správné, neprodleně o tom vyrozumí příjemce.

Jsou-li tyto údaje správné, příslušné orgány členského státu určení potvrdí příjemci registraci oznámení o přijetí zboží a zašlou toto oznámení příslušným orgánům členského státu odeslání.

4. Příslušné orgány členského státu odeslání zašlou oznámení o přijetí zboží odesílateli. Pokud se místo odeslání a místo určení nacházejí v témže členském státě, zašlou příslušné orgány tohoto členského státu oznámení o přijetí zboží přímo odesílateli.

▼B

Článek 25

1. V případech uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. a) bodě iii) a případně písm. b) této směrnice vyhotoví příslušné orgány členského státu vývozu na základě potvrzení vyhotoveného celním úřadem výstupu podle čl. 793 odst. 2 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství ([1]), nebo úřadem, u něhož byly splněny náležitosti stanovené v čl. 3 odst. 2 této směrnice, oznámení potvrzující, že zboží podléhající spotřební dani opustilo území Společenství (dále jen „oznámení o vývozu zboží“).

2. Příslušné orgány členského státu vývozu elektronicky ověří údaje vyplývající z potvrzení uvedeného v odstavci 1. Po ověření těchto údajů, a je-li členský stát odeslání jiný než členský stát vývozu, zašlou příslušné orgány členského státu vývozu oznámení o vývozu zboží příslušným orgánům členského státu odeslání.

3. Příslušné orgány členského státu odeslání zašlou oznámení o vývozu zboží odesílateli.

Článek 26

1. Odchylně od čl. 21 odst. 1, je-li elektronický systém v členském státě odeslání nedostupný, může odesílatel zahájit přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně za podmínky, že

a) zboží provází listinný doklad, který obsahuje stejné údaje jako návrh elektronického správního dokladu uvedený v čl. 21 odst. 2;

b) uvědomí příslušné orgány členského státu odeslání před zahájením přepravy.

Členský stát odeslání může rovněž vyžadovat kopii dokladu uvedeného v písmeni a), ověření údajů uvedených v této kopii a v případě, že odpovědnost za nedostupnost systému nese odesílatel, příslušné informace o důvodech této nedostupnosti před zahájením přepravy.

2. Jakmile je dostupnost elektronického systému obnovena, předloží odesílatel návrh elektronického správního dokladu v souladu s čl. 21 odst. 2.

Jakmile jsou údaje uvedené v elektronickém správním dokladu ověřeny v souladu s čl. 21 odst. 3, nahradí tento doklad listinný doklad uvedený v odst. 1 písm. a) tohoto článku. Ustanovení čl. 21 odst. 4 a 5 a články 24 a 25 se použijí obdobně.

3. Dokud údaje uvedené v elektronickém správním dokladu nejsou ověřeny, má se za to, že se přeprava uskutečňuje v režimu s podmíněným osvobozením od daně na základě listinného dokladu uvedeného v odst. 1 písm. a).

([1]) Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

▼B

4. Odesílatel uschovává kopie listinného dokladu uvedeného v odst. 1 písm. a) jako evidenční doklad.

5. Je-li elektronický systém v členském státě odeslání nedostupný, sdělí odesílatel informace uvedené v čl. 21 odst. 8 nebo v článku 23 pomocí alternativních komunikačních prostředků. Za tímto účelem uvědomí příslušné orgány členského státu odeslání před změnou místa určení nebo rozdělením přepravy. Odstavce 2 až 4 tohoto článku se použijí obdobně.

Článek 27

1. Pokud v případech uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv), písm. b) a odst. 2 nelze po ukončení přepravy zboží podléhajícího spotřební dani předložit oznámení o přijetí zboží podle čl. 24 odst. 1 ve lhůtě stanovené v uvedeném článku buď z důvodu nedostupnosti elektronického systému v členském státě určení, nebo v situaci uvedené v čl. 26 odst. 1 z důvodu skutečnosti, že dosud nebyly dokončeny postupy podle čl. 26 odst. 2, předloží příjemce příslušným orgánům členského státu určení, s výjimkou řádně odůvodněných případů, listinný doklad obsahující stejné údaje jako oznámení o přijetí zboží a osvědčující ukončení přepravy.

S výjimkou případů, kdy může příjemce oznámení o přijetí zboží podle čl. 24 odst. 1 předložit ve velmi krátké lhůtě prostřednictvím elektronického systému, nebo řádně odůvodněných případů zašlou příslušné orgány členského státu určení kopii listinného dokladu uvedeného v prvním pododstavci příslušným orgánům členského státu odeslání, které ji předají odesílateli nebo ji pro něj uschovají.

Jakmile je obnovena dostupnost elektronického systému v členském státě určení nebo jakmile jsou dokončeny postupy uvedené v čl. 26 odst. 2, předloží příjemce oznámení o přijetí zboží v souladu s čl. 24 odst. 1. Ustanovení čl. 24 odst. 3 a 4 se použijí obdobně.

2. Pokud v případě uvedeném v čl. 17 odst. 1 písm. a) bodu iii) nelze po ukončení přepravy zboží podléhajícího spotřební dani vyhotovit oznámení o vývozu zboží podle čl. 25 odst. 1 buď z důvodu nedostupnosti elektronického systému v členském státě vývozu, nebo v situaci uvedené v čl. 26 odst. 1 z důvodu skutečnosti, že dosud nebyly dokončeny postupy podle čl. 26 odst. 2, zašlou příslušné orgány členského státu vývozu příslušným orgánům členského státu odeslání listinný doklad obsahující stejné údaje jako oznámení o vývozu zboží a osvědčující ukončení přepravy, s výjimkou případů, kdy lze oznámení o vývozu zboží podle čl. 25 odst. 1 vyhotovit ve velmi krátké lhůtě prostřednictvím elektronického systému, nebo řádně odůvodněných případů.

Kopii listinného dokladu uvedeného v prvním pododstavci předají příslušné orgány členského státu odeslání odesílateli nebo ji pro něj uschovají.

▼B

Jakmile je obnovena dostupnost elektronického systému v členském státě vývozu nebo jakmile jsou dokončeny postupy uvedené v čl. 26 odst. 2, zašlou příslušné orgány členského státu vývozu oznámení o vývozu zboží v souladu s čl. 25 odst. 1. Ustanovení čl. 25 odst. 2 a 3 se použijí obdobně.

Článek 28

1. Bez ohledu na článek 27 oznámení o přijetí zboží podle čl. 24 odst. 1 nebo oznámení o vývozu zboží podle čl. 25 odst. 1 prokazuje, že přeprava zboží podléhajícího spotřební dani byla ukončena v souladu s čl. 20 odst. 2.

2. Odchylně od odstavce 1, pokud oznámení o přijetí zboží nebo oznámení o vývozu zboží neexistuje z důvodů jiných než uvedených v článku 27, lze ukončení přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně v případech uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iv), písm. b) a odst. 2 prokázat rovněž potvrzením příslušných orgánů členského státu určení vydaným na základě vhodných důkazů, že odeslané zboží podléhající spotřební dani dorazilo na uvedené místo určení, nebo v případě uvedeném v čl. 17 odst. 1 písm. a) bodě iii) potvrzením příslušných orgánů členského státu, v němž se nachází celní úřad výstupu, osvědčujícím, že zboží podléhající spotřební dani opustilo území Společenství.

Doklad předložený příjemcem, který obsahuje stejné údaje jako oznámení o přijetí zboží nebo oznámení o vývozu zboží, se považuje za vhodný důkaz pro účely prvního pododstavce.

Pokud příslušné orgány členského státu odeslání přijmou vhodné důkazy, ukončí přepravu v elektronickém systému.

Článek 29

1. Komise postupem podle čl. 43 odst. 2 přijme opatření s cílem stanovit

a) strukturu a obsah zpráv, jež mají být pro účely článků 21 až 25 vyměňovány mezi osobami a příslušnými orgány, jichž se týká přeprava zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně;

b) pravidla a postupy týkající se výměny zpráv uvedených v písmeni a);

c) strukturu listinných dokladů uvedených v článcích 26 a 27.

2. Každý členský stát určí pro účely článků 26 a 27 a v souladu s nimi situace, ve kterých lze elektronický systém považovat za nedostupný, a pravidla a postupy, jež je třeba v takových situacích dodržovat.

▼B

ODDÍL 3

Zjednodušené postupy

Článek 30

Členské státy mohou zavést zjednodušené postupy přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, která se uskutečňuje zcela na jejich území, včetně možnosti upustit u této přepravy od požadavku elektronického dohledu.

Článek 31

Po dohodě a za podmínek stanovených všemi dotčenými členskými státy mohou být zavedeny zjednodušené postupy pro účely časté a pravidelné přepravy zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně, která se uskutečňuje mezi územími dvou nebo více členských států.

Toto ustanovení zahrnuje přepravu prostřednictvím pevného potrubí.

KAPITOLA V

PŘEPRAVA A ZDANĚNÍ ZBOŽÍ PODLÉHAJÍCÍHO SPOTŘEBNÍ DANI PO PROPUŠTĚNÍ KE SPOTŘEBĚ

ODDÍL 1

Nabytí zboží soukromými osobami

Článek 32

1. U zboží podléhajícího spotřební dani nabytého soukromými osobami pro jejich vlastní potřebu a jimi přepravovaného z jednoho členského státu do druhého vzniká povinnost ke spotřební dani pouze v členském státě, v němž bylo zboží podléhající spotřební dani nabyto.

2. K určení, zda je zboží podléhající spotřební dani uvedené v odstavci 1 určeno pro vlastní potřebu dané soukromé osoby, berou členské státy v úvahu zejména

a) obchodní status držitele zboží podléhajícího spotřební dani a důvody jeho držení;

b) místo, kde se zboží podléhající spotřební dani nachází, nebo případně užitý způsob přepravy;

c) jakýkoli doklad týkající se zboží podléhajícího spotřební dani;

d) povahu zboží podléhajícího spotřební dani;

e) množství zboží podléhajícího spotřební dani.

3. Pro účely použití odst. 2 písm. e) mohou členské státy stanovit směrné úrovně pouze jako formu evidence. Tyto směrné úrovně nesmějí být nižší než

a) pro tabákové výrobky:

— cigarety: 800 ks,

▼B

— doutníčky (doutníky o hmotnosti nejvýše 3 g na kus): 400 ks,

— doutníky: 200 ks,

— tabák ke kouření: 1,0 kg;

b) pro alkoholické nápoje:

— lihoviny: 10 l,

— meziprodukty: 20 l,

— vína: 90 l (z nich nejvýše 60 l šumivých),

— piva: 110 l.

4. Členské státy mohou rovněž stanovit, že daňová povinnost ke spotřební dani vzniká v členském státě spotřeby při nabytí minerálních olejů, které již byly propuštěny ke spotřebě v jiném členském státě, jsou-li tyto výrobky přepravovány neobvyklým způsobem soukromou osobou nebo jejím jménem.

Pro účely tohoto odstavce se „přepravou neobvyklým způsobem“ rozumí jiná přeprava pohonných hmot než v nádržích vozidel nebo ve vhodných rezervních nádržích na pohonné hmoty a přeprava kapalných topných produktů jiná než cisternovými vozidly použitými jménem oborových hospodářských subjektů.

ODDÍL 2

Držení v jiném členském státě

Článek 33

1. Aniž je dotčen čl. 36 odst. 1, je-li zboží podléhající spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě v jednom členském státě, drženo pro obchodní účely v jiném členském státě, aby tam bylo dodáno nebo použito, je toto zboží předmětem spotřební daně a daňová povinnost ke spotřební dani vzniká v členském státě, v němž je drženo.

Pro účely tohoto článku se „držením pro obchodní účely“ rozumí držení zboží podléhajícího spotřební dani jinou než soukromou osobou nebo jeho držení soukromou osobou z jiných důvodů než pro vlastní potřebu a jí přepravovaného v souladu s článkem 32.

2. Použijí se podmínky vzniku daňové povinnosti a sazba spotřební daně, které platí ke dni, k němuž vzniká daňová povinnost v tomto jiném členském státě.

3. Osobou povinnou přiznat a zaplatit spotřební daň je v závislosti na případech uvedených v odstavci 1 osoba, která uskutečňuje dodávku nebo která má v držení zboží, jež má být dodáno, anebo které bylo zboží dodáno v jiném členském státě.

4. Aniž je dotčen článek 38, je-li zboží podléhající spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě v jednom členském státě, přepravováno ve Společenství pro obchodní účely, nepovažuje se toto zboží za držené pro tyto účely, dokud nedorazí do členského státu určení, za předpokladu, že je přepravováno při splnění náležitostí stanovených v článku 34.

▼B

5. Zboží podléhající spotřební dani, které je drženo na palubě lodi nebo letadla na cestě mezi dvěma členskými státy, ale není k dispozici pro prodej, nachází-li se loď nebo letadlo na území některého dotčeného členského státu, se nepovažuje za zboží držené pro obchodní účely v tomto členském státě.

6. Spotřební daň se v členském státě, ve kterém došlo k propuštění ke spotřebě, na žádost vrátí nebo promine, pokud příslušné orgány druhého členského státu zjistí, že vznikla daňová povinnost ke spotřební dani a daň byla v tomto členském státě vybrána.

Článek 34

1. V situacích uvedených v čl. 33 odst. 1 se zboží podléhající spotřební dani přepravuje mezi územími různých členských států za použití průvodního dokladu obsahujícího základní údaje dokladu podle čl. 21 odst. 1.

Komise postupem podle čl. 43 odst. 2 přijme opatření stanovící formu a obsah tohoto průvodního dokladu.

2. Osoby uvedené v čl. 33 odst. 3 musí splnit tyto požadavky:

a) před odesláním zboží podají prohlášení příslušným orgánům členského státu určení a poskytnou zajištění spotřební daně;

b) zaplatí spotřební daň v členském státě určení podle postupu stanoveného tímto členským státem;

c) souhlasí se všemi kontrolami, které příslušným orgánům členského státu určení umožní se přesvědčit, že zboží podléhající spotřební dani bylo skutečně přijato a že spotřební daň vyměřená z tohoto zboží byla zaplacena.

Členský stát určení může v situacích a za podmínek, které určí, zjednodušit požadavky uvedené v písmeni a) nebo udělit výjimku z těchto požadavků. V takovém případě to dotyčný členský stát oznámí Komisi, která uvědomí ostatní členské státy.

Článek 35

1. Je-li zboží podléhající spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě v některém členském státě, přepravováno do místa určení nacházejícího se v témže členském státě přes území jiného členského státu, musí být splněny tyto požadavky:

a) přeprava probíhá za použití průvodního dokladu podle čl. 34 odst. 1 a po vhodné trase;

b) odesílatel ještě před odesláním zboží podléhajícího spotřební dani podá prohlášení příslušným orgánům v místě odeslání;

c) příjemce potvrdí přijetí zboží v souladu s požadavky příslušných orgánů v místě určení;

d) odesílatel a příjemce souhlasí se všemi kontrolami, které jejich příslušným orgánům umožní se přesvědčit, že zboží bylo skutečně přijato.

▼B

2. Je-li zboží podléhající spotřební dani přepravováno za podmínek uvedených v odstavci 1 často a pravidelně, mohou dotčené členské státy po dohodě a za podmínek, které určí, zjednodušit požadavky uvedené v odstavci 1.

ODDÍL 3

Prodej na dálku

Článek 36

1. Zboží podléhající spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě v některém členském státě, bylo zakoupeno osobou, která není oprávněným skladovatelem ani registrovaným příjemcem usazeným v jiném členském státě a která nevykonává samostatnou hospodářskou činnost, a bylo odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu přímo či nepřímo prodejcem nebo jeho jménem, podléhá spotřební dani v členském státě určení.

Pro účely tohoto článku se „členským státem určení“ se rozumí členský stát doručení zásilky nebo dokončení přepravy.

2. V případě uvedeném v odstavci 1 vzniká daňová povinnost ke spotřební dani v členském státě určení v okamžiku dodání zboží podléhajícího spotřební dani. Použijí se podmínky vzniku daňové povinnosti a sazba spotřební daně platné ke dni, k němuž vzniká daňová povinnost.

Spotřební daň se platí postupem stanoveným členským státem určení.

3. Osobou povinnou přiznat a zaplatit spotřební daň v členském státě určení je prodejce.

Členský stát určení však může stanovit, že osobou přiznat a zaplatit daň je daňový zástupce, který je usazen v členském státě určení a je schválen příslušnými orgány tohoto členského státu, nebo v případě, že prodejce nedodržel odst. 4 písm. a), příjemce zboží podléhajícího spotřební dani.

4. Prodejce nebo daňový zástupce musí splnit tyto požadavky:

a) před odesláním zboží podléhajícího spotřební dani zaregistruje svou totožnost a poskytne zajištění spotřební daně u konkrétně určeného příslušného úřadu a za podmínek stanovených členským státem určení;

b) zaplatí spotřební daň u úřadu uvedeného v písmeni a) poté, co zboží podléhající spotřební dani dorazí;

c) vede evidenci dodávek zboží.

Dotčené členské státy mohou za podmínek, které určí, tyto požadavky na základě dvoustranných dohod zjednodušit.

▼B

5. V případě uvedeném v odstavci 1 se spotřební daň uložená v prvním členském státě na žádost prodejce vrátí nebo promine, pokud prodejce nebo jeho daňový zástupce dodržel postupy stanovené v odstavci 4.

6. Členské státy mohou stanovit zvláštní pravidla pro uplatňování odstavců 1 až 5 na zboží podléhající spotřební dani, na které se vztahuje zvláštní vnitrostátní úprava distribuce.

ODDÍL 4

Zničení a ztráty

Článek 37

1. V situacích uvedených v čl. 33 odst. 1 a čl. 36 odst. 1 nevzniká ve vztahu ke zboží podléhajícímu spotřební dani, jež bylo při přepravě v jiném členském státě, než ve kterém bylo propuštěno ke spotřebě, zcela zničeno nebo nenahraditelně ztraceno z příčin vyplývajících ze samotné povahy zboží, v důsledku nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci nebo na základě povolení příslušných orgánů tohoto členského státu, daňová povinnost v tomto členském státě.

Úplné zničení nebo nenahraditelnou ztrátu dotyčného zboží podléhajícího spotřební dani je třeba uspokojivým způsobem prokázat příslušným orgánům členského státu, ve kterém k ní došlo, nebo není-li možné určit, kde ke ztrátě došlo, ve kterém byla zjištěna.

Zajištění poskytnuté podle čl. 34 odst. 2 písm. a) nebo podle čl. 36 odst. 4 písm. a) se uvolní.

2. Každý členský stát stanoví vlastní pravidla a podmínky, podle nichž jsou určovány ztráty podle odstavce 1.

ODDÍL 5

Nesrovnalosti během přepravy zboží podléhajícího spotřební dani

Článek 38

1. Pokud v průběhu přepravy zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 1 v jiném členském státě, než ve kterém bylo toto zboží propuštěno ke spotřebě, dojde k nesrovnalosti, podléhá toto zboží spotřební dani a daňová povinnost ke spotřební dani vzniká v členském státě, v němž k nesrovnalosti došlo.

2. Pokud v průběhu přepravy zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 1 v jiném členském státě, než ve kterém bylo toto zboží propuštěno ke spotřebě, dojde k nesrovnalosti, avšak není možné určit, kde k ní došlo, podléhá toto zboží spotřební dani a daňová povinnost ke spotřební dani vzniká v členském státě, v němž byla nesrovnalost zjištěna.

▼B

Pokud se však do tří let ode dne nabytí zboží podléhajícího spotřební dani zjistí, ve kterém členském státě k nesrovnalosti skutečně došlo, použije se odstavec 1.

3. Daňová povinnost ke spotřební dani vzniká osobě, která poskytla zajištění daně v souladu s čl. 34 odst. 2 písm. a) nebo čl. 36 odst. 4 písm. a), a jakékoli osobě, která se podílela na nesrovnalosti.

Příslušné orgány členského státu, ve kterém bylo zboží podléhající spotřební dani propuštěno ke spotřebě, na žádost vrátí nebo prominou spotřební daň, pokud byla vybrána v členském státě, v němž došlo k nesrovnalosti nebo v němž byla nesrovnalost zjištěna. Příslušné orgány členského státu určení uvolní zajištění poskytnuté podle čl. 34 odst. 2 písm. a) nebo podle čl. 36 odst. 4 písm. a).

4. Pro účely tohoto článku se „nesrovnalostí“ rozumí situace, která nastala během přepravy zboží podléhajícího spotřební dani podle čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 1, na niž se nevztahuje článek 37 a kvůli níž nebyla přeprava nebo část přepravy zboží podléhajícího spotřební dani řádně ukončena.

KAPITOLA VI

RŮZNÁ USTANOVENÍ

ODDÍL 1

Značení

Článek 39

1. Aniž je dotčen čl. 7 odst. 1, mohou členské státy vyžadovat, aby zboží podléhající spotřební dani v okamžiku propuštění ke spotřebě na jejich území nebo v případech stanovených v čl. 33 odst. 1 prvním pododstavci a čl. 36 odst. 1 při vstupu na jejich území neslo daňové značení nebo vnitrostátní identifikační značení používané pro daňové účely.

2. Každý členský stát vyžadující používání daňového značení nebo vnitrostátního identifikačního značení podle odstavce 1 je musí zpřístupnit oprávněným skladovatelům v ostatních členských státech. Každý členský stát však může stanovit, že se tato značení zpřístupní daňovému zástupci schválenému příslušnými orgány daného členského státu.

3. Aniž jsou dotčeny předpisy, které přijmou k zajištění řádného uplatňování tohoto článku a k zamezení veškerých daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, dbají členské státy na to, aby daňové značení nebo vnitrostátní identifikační značení podle odstavce 1 nebylo překážkou volného pohybu zboží podléhajícího spotřební dani.

▼B

Je-li zboží podléhající spotřební dani opatřeno takovými daňovými nebo identifikačními značeními, je jakákoli částka zaplacená nebo zajištěná za účelem získání těchto značení s výjimkou nákladů na jejich vydání vrácena, prominuta nebo uvolněna členským státem, který je vydal, vznikla-li daňová povinnost ke spotřební dani a tato spotřební daň byla vybrána v jiném členském státě.

Členský stát, který značení vydal, může nicméně vrácení, prominutí nebo uvolnění zaplacené nebo zajištěné částky podmínit tím, že je jeho příslušným orgánům uspokojivě prokázáno, že daná značení byla odstraněna nebo zničena.

4. Daňová značení nebo vnitrostátní identifikační značení podle odstavce 1 platí pouze v členském státě, který je vydal. Členské státy však mohou tato značení vzájemně uznávat.

ODDÍL 2

Malí výrobci vína

Článek 40

1. Členské státy mohou osvobodit malé výrobce vína od požadavků podle kapitol III a IV a od dalších požadavků týkajících se přepravy a sledování. Uskutečňují-li tito malí výrobci plnění uvnitř Společenství sami, musí o tom uvědomit své příslušné orgány a vyhovět požadavkům stanoveným v nařízení Komise (ES) č. 884/2001 ze dne 24. dubna 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro průvodní doklady pro přepravu vinařských produktů a pro evidenční knihy vedené v odvětví vína ([1]).

2. Jsou-li malí výrobci vína osvobozeni od požadavků podle odstavce 1, uvědomí příjemce prostřednictvím dokladu požadovaného nařízením (ES) č. 884/2001 nebo odkazu na tento doklad příslušné orgány členského státu určení o přijatých dodávkách vína.

3. Pro účely tohoto článku se „malými výrobci vína“ rozumějí osoby vyrábějící v průměru méně než 1 000 hl vína ročně.

ODDÍL 3

Zásobování lodí a letadel

Článek 41

Dokud Rada nepřijme předpisy Společenství o zásobování lodí a letadel, mohou členské státy pro takové zásobování ponechat v platnosti své vnitrostátní předpisy týkající se osvobození od daně.

([1]) Úř. věst. L 128, 10.5.2001, s. 32.

▼B

ODDÍL 4

Zvláštní ujednání

Článek 42

Členské státy, které uzavřely dohodu o odpovědnosti za výstavbu a údržbu přeshraničního mostu, mohou přijmout opatření odchylující se od této směrnice za účelem zjednodušení postupu pro výběr spotřební daně ze zboží podléhajícího spotřební dani a použitého pro výstavbu a údržbu daného mostu.

Pro účely těchto opatření se most a staveniště uvedená v takové dohodě považují za součást území členského státu, který je v souladu s dohodou odpovědný za výstavbu nebo údržbu mostu.

Daný členský stát oznámí tato opatření Komisi, která uvědomí ostatní členské státy.

KAPITOLA VII

VÝBOR PRO SPOTŘEBNÍ DANĚ

Článek 43

1. Komisi je nápomocen Výbor pro spotřební daně.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

Článek 44

Kromě úkolů uvedených v článku 43 se Výbor pro spotřební daně zabývá otázkami týkajícími se uplatňování předpisů Společenství o spotřebních daních, které mu přednese jeho předseda buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce některého členského státu.

KAPITOLA VIII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 45

1. Do 1. dubna 2013 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění elektronického systému, a zejména o povinnostech uvedených v čl. 21 odst. 6 a o postupech uplatňovaných v případě nedostupnosti systému.

2. Do 1. dubna 2015 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice.

3. Zprávy uvedené v odstavcích 1 a 2 vycházejí především z informací poskytnutých členskými státy.

▼B

Článek 46

1. Do 31. prosince 2010 mohou členské státy odeslání povolit přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od daně zahájenou za použití náležitostí stanovených v čl. 15 odst. 6 a v článku 18 směrnice 92/12/EHS.

Tato přeprava a její vyřízení podléhá ustanovením uvedeným v prvním pododstavci, jakož i v čl. 15 odst. 4 a 5 a článku 19 směrnice 92/12/EHS. Ustanovení čl. 15 odst. 4 uvedené směrnice se použije s ohledem na veškeré poskytovatele zajištění určené podle čl. 18 odst. 1 a 2 této směrnice.

Články 21 až 27 této směrnice se na tuto přepravu nepoužijí.

2. Přeprava zboží podléhajícího spotřební dani zahájená před 1. dubnem 2010 se uskutečňuje a vyřizuje v souladu se směrnicí 92/12/EHS.

Tato směrnice se na tuto přepravu nepoužije.

▼A1

3. Aniž je dotčen článek 32, mohou členské státy neuvedené v čl. 2 odst. 2 třetím a čtvrtém pododstavci směrnice 92/79/EHS od 1. ledna 2014 v souvislosti s cigaretami, které mohou být na jejich území dovezeny bez další platby spotřební daně, uplatňovat množstevní omezení ve výši nejméně 300 kusů u cigaret dovezených z členského státu, který v souladu s čl. 2 odst. 2 třetím a čtvrtým pododstavcem uvedené směrnice uplatňuje nižší spotřební daň, než jak vyplývá z čl. 2 odst. 2 prvního pododstavce.

Členské státy uvedené v čl. 2 odst. 2 třetím a čtvrtém pododstavci směrnice 92/79/EHS, které vybírají spotřební daň ve výši nejméně 77 EUR z 1 000 kusů cigaret bez ohledu na váženou průměrnou maloobchodní prodejní cenu, mohou od 1. ledna 2014 uplatňovat množstevní omezení ve výši nejméně 300 kusů u cigaret, které jsou na jejich území dovezeny bez další platby spotřební daně z členského státu uplatňujícího nižší spotřební daň podle čl. 2 odst. 2 třetího pododstavce uvedené směrnice.

Členské státy uplatňující množstevní omezení v souladu s prvním a druhým pododstavcem tohoto odstavce o tom uvědomí Komisi. Mohou provádět nezbytné kontroly, které však nesmějí mít vliv na řádné fungování vnitřního trhu.

▼B

Článek 47

1. Směrnice 92/12/EHS se zrušuje s účinkem ode dne 1. dubna 2010.

Použije se nicméně i nadále v mezích a pro účely, které jsou stanoveny v článku 46.

2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici.

▼B

Článek 48

1. Členské státy do 1. ledna 2010 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí s účinkem od 1. dubna 2010. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů spolu se srovnávací tabulkou mezi jejich ustanoveními a ustanoveními této směrnice.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 49

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 50

Tato směrnice je určena členským státům.